

[Trafikministeren]

Det afgørende hensyn bag ministeriets afgørelse er som nævnt at begrænse de meget store indtægter, som Fredericia Havn har haft som følge af havnens faktiske monopolstilling i forbindelse med udførelsen af råolie over havnen.

Spm. nr. S 643

Til *justitsministeren* (8/3 89) af:

Klaus Hækkerup (S):

»Kan ministeren oplyse, om Danmark har tilsluttet sig Haagerkonventionen om international tilbagegivelse af bortførte børn og Luxembourgkonventionen om, at forældremyndighedsbeslutning for så vidt angår bortførte børn træffes i det land, hvor barnet levede før bortførelsen, og kan ministeren oplyse, om Danmark har indgået bilaterale aftaler om forældremyndighedsafgørelser og tilbagelevering af bortførte børn med andre lande og i givet fald hvilke?«

Begrundelse

Med det stadig stigende internationale samkvem er ægteskaber mellem statsborgere i forskellige lande blevet mere almindeligt, og ved skilsmisser bliver spørgsmålet om en hurtig og endelig afgørelse af forældremyndigheden stadig mere presserende, så børnenes skæbne ikke skal gøres til genstand for usikkerhed ved forskellige retlige afgørelser i forældrenes hjemland.

Svar (17/3 89):

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Der findes to internationale konventioner om anerkendelse og fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser og om børnebortførelser, nemlig den europæiske konvention af 20. maj 1980 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om forældremyndighed og Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civile retlige aspekter af internationale barnebortførelser.

Ingen af disse to konventioner er endnu undertegnet eller ratificeret af Danmark, hvilket skyldes, at der på tidspunktet for konventionernes vedtagelse var nordisk enighed om ikke at tilslutte sig dem.

Efterfølgende har imidlertid både Sverige og Norge taget spørgsmålet op til fornyet overve-

jelse. Norge har således ratificeret begge konventioner i januar 1989, og Sverige har i efteråret 1988 vedtaget en lov, der muliggør ratifikation af konventionerne.

På baggrund af overvejelserne i Norge og Sverige nedsatte Justitsministeriet i januar 1988 en arbejdsgruppe med den opgave at afgive indstilling om, hvorledes de to konventioner vil kunne gennemføres i dansk ret. Arbejdsgruppens betænkning er for tiden under trykning. Jeg agter i den kommende folketingssamling at fremsætte lovforslag med henblik på dansk ratifikation af konventionerne.

Der er endvidere mellem de nordiske lande indgået en konvention om ægteskab, adoption og værgemål fra 1931. Efter artikel 22 i konventionen har administrative og retskraftige judicielle afgørelser om forældremyndighed under visse omstændigheder gyldighed i de andre stater uden særlig prøvelse. Konventionen omfatter kun nordiske afgørelser om forældremyndighed vedrørende nordiske statsborgere, der har været gift, og deres børn.

De nordiske lande har derudover gennemført ensartede love om fuldbyrdelse af afgørelser om privatretlige krav, jf. for Danmarks vedkommende lov nr. 300 af 8. juni 1977 om anerkendelse og fuldbyrdelse af nordiske afgørelser om privatretlige krav. Lovens § 2 indebærer, at alle afgørelser om forældremyndighed over et barn, om samværsret eller om udlevering af barnet, dvs. retsafgørelser, retsforlig, administrative afgørelser og aftaler, der er godkendt af en administrativ myndighed, herunder midlertidige afgørelser, der er truffet i Finland, Island, Norge eller Sverige, kan fuldbyrdes her i landet. Det er en betingelse, at afgørelsen kan danne grundlag for fuldbyrdelse i det land, hvor den er truffet. Loven omfatter også afgørelser om forældremyndighed over børn uden for ægteskab og afgørelser om forældremyndighed over børn i ægteskab, der ikke er truffet i forbindelse med en skilsmisse eller en separation.

Danmark har ikke indgået bilaterale aftaler med nogen lande om anerkendelse og fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser eller om tilbagegivelse af bortførte børn.

Spm. nr. S 644

Til *miljøministeren* (8/3 89) af: